

“Calatoria prin pustie” – Luca 3:1-6

7 decembrie anul Domnului 2003

Pastor Michael L. McCoy

Predica tradusa de un membru al
Bisericii Lutherane Our Redeemer din Emmett, Idaho

Har, indurare si pace voua in Numele DOMNULUI Dumnezeu - in Numele Tatalui si al Fiului si al Sfantului Duh. Amin

Dragi botezati,

In a opta zi batranul preot, omul pacatos pe care il amutise ingerul Gavril, a facut semn sa i se dea o tablita de scris si a scris numele fiul sau, “Numele lui este Ioan” (Luca 2:63). Astfel si atunci, preotul acesta, *“din ceata lui Abia” (Luca 1:5) “a fost umplut cu Duhul Sfant si a prorocit spunand” (1:67) ...*

*“Si tu, copile, vei fi chemat prorocul Celui Prea Inalt;
caci tu vei merge inaintea DOMNULUI ca sa-I pregatesti caile,
sa dai poporului Lui cunostinta mantuirii prin iertarea pacatelor lui,
datorita indurarii blande a Dumnezeului nostru,
cu care ne-a vizitat Revarsatul Zorilor din inaltul cerului;
ca sa dea Lumina celor ce stau in intuneric si in umbra mortii,
sa ne indrepte picioarele pe Calea pacii” (1:76-79)*

Astfel Ioan, singurul fiu nascut al batranului Zaharia si al maturei Elisabeta, *“crestea si se intarea in duh” (1:80). “Ioan insusi era imbracat in haine din par de camila, cu o curea de piele in jurul mijlocului; si mancarea lui erau lacustele si mierea salbatica” (Marcu 1:6). Si astfel s-a intamplat ca aceasta ruda a lui Isus, “a stat in pustietate pana in ziua aratarii lui inaintea lui Israel” (Luca 1:80). Acest proroc al Celui Prea-Inalt, un om “umplut de Duhul Sfant, inca din pantecele mamei sale”, este precursorul promis de Dumnezeu prin gura prorocilor, “glasul celui ce striga in pustie: ‘Pregatiti calea DOMNULUI’” (Matei 3:3).*

Ascultati va rog inca o data lectura din Evanghelie in timp ce chibzuiti la...

... *Calatoria prin pustie*

In al cincisprezecelea an al domniei lui Tiberiu Cezar, Pilat din Pont fiind guvernatorul Iudeii, Irod fiind carmutorul Galileii, fratele sau Filip carmutor al Ituriei si al tinutului Tetrhonitei, si Lisania carmutor al Abilenei, Ana si Caiafa fiind mari preoti, Cuvantul lui Dumnezeu a venit in pustie la Ioan fiul lui Zaharia. Si el s-a dus in toate tinuturile din jurul Iordanului, propavaduind botezul pocaintei pentru iertarea pacatelor, asa cum este scris in cuvintele lui Isaia prorocul, zicand:

*“Glasul celui ce striga in pustie:
‘Pregatiti Calea DOMNULUI,
Neteziti-I cararile.
Fiecare vale va fi astupata
Si fiecare munte si deal va fi nivelat;
Si locurile strambe vor fi indreptate
Si drumurile colturoase vor fi netezite;
Si toata faptura va vedea mantuirea lui Dumnezeu.’”*

Pana aici Cuvantul DOMNULUI Dumnezeu.

Calatoria prin pustie incepe intr-un anumit loc din Egipt si pentru fiecare dintre noi este un inceput ce se indreapta catre nimicire. Motivul este acela ca fiecare copil conceput din trupul unui barbat si al unei femei este o conceptie in sclavie si catre robie – legat de pacat si inrobit de Satana. Unii copii ai maniei nu parasesc niciodata acest pamant al asupririlor teribile si nu scutura niciodata jugul captivitatii diavolesti. Sangele Mielului de Paste nu acopera niciodata casele unora si acestia care sunt morti vor muri inca o data cand va veni Ingerul Mortii in tacere si neanuntat. Multumiti lui Dumnezeu ca nu v-a lasat asa.

Tu, ca multi altii, esti acoperit de *“Sangele stropirii care vorbeste cu mai mult har decat sangele lui Abel” (Evrei 12:24)* si esti botezat, condus fiind prin Marea Rosie si izbavit din clestele ca de crab al batranului faraon rau care a fost exorcizat din ceruri. El te-a izbavit *“de sub puterea intunericului si” te-a “stramutat in Imparatia Fiului Lui Prea Iubit, in Care” ai “rascumpararea prin Sangele Lui, iertarea pacatelor” (Coloseni 1:13-14)*. Prin Botez esti izbavit cu har din taramul mortii pentru ca Dumnezeu te spala cu Sangele lui Hristos atunci cand te stropeste cu apa Sfantului Botez. In aceasta spalare cu har de catre mana lui Dumnezeu, esti scos din Egipt si esti declarat cetatean al cerurilor si mostenitor al raiului.

In Midrash-ul evreiesc, si anume intr-o lucrare intitulata "Pesahim", vechiul scrib a notat urmatorul comentariu referitor la Exodul 13:8 – "In fiecare generatie un om trebuie sa se considere ca si cum el insusi ar fi iesit din Egipt, pentru ca este scris, 'Si tu sa spui fiului tau in ziua aceea, "Asta este pentru ceea ce a facut Domnul pentru mine cand am iesit din Egipt."' De aceea suntem obligati sa-I aducem multumire, sa-L laudam, sa-L slavim, sa-L onoram, sa-L inaltam, sa-L ridicam in slavi si sa-L binecuvantam pe El Cel Care a lucrat aceste minuni pentru stramosii nostri si pentru noi" (10:5).

Prin urmare, drag botezat, esti intre doua tinuturi ... afara din Egipt si nu inca in Tara Promisa. Esti in pustie si in calatoria ta individuala prin pustie. In timp ce iti continui pelerinajul, DOMNUL iti da tot ce ai nevoie pentru zilele si anii in pustie ... apa din Stanca din care izvoraste viata vesnica si potoleste setea sufletului tau ... Mana, "painea lui Dumnezeu care coboara din cer" (Ioan 6:33) Care sprijina sufletul credincios.

In al cincisprezecelea an al domniei lui Tiberiu Cezar, Pilat din Pont fiind guvernatorul Iudeii, Irod fiind carmuitorul Galileii, fratele sau Filip carmuitor al Ituriei si al tinutului Tetrhonitei, si Lisania carmuitor al Abilenei, Ana si caiafa fiind mari preoti, Cuvantul lui Dumnezeu a venit in pustie la Ioan fiul lui Zaharia. Si el s-a dus in toate tinuturile din jurul Iordanului, propavaduind botezul pocaintei pentru iertarea pacatelor, asa cum este scris in cuvintele lui Isaia prorocul, zicand:

*"Glasul celui ce striga in pustie:
'Pregatiti Calea DOMNULUI.'"*

Pregatiti Calea DOMNULUI. Celor ce venisera ca sa-l auda pe Ioan, l-au auzit proclamand, "Pregatiti Calea DOMNULUI." Dar aceasta Cale nu e o sosea fizica care ocoleste anumite piedici si niveleaza obstacole pamantesti. Este o pregatire spirituala care face posibil ca Dumnezeu sa vina la poporul Lui ca sa-l izbaveasca. Astfel, obstacolele care sunt in calea Cailor DOMNULUI sunt in inima fiecărei persoane. Inima pacatoasa a individului da nastere la tot felul de josnicii care, daca sunt lasate asa, ar decima sufletul, "caci din inima vin gandurile rele, uciderea, adulterul, pacatele trupesti, furtul, marturia mincinoasa, defaimarea" (Matei 15:19). Aceasta este in special adevarat pentru poporul lui Dumnezeu. Calea DOMNULUI trebuie curatata si asta este numai lucrarea Sa. A pregati Calea DOMNULUI prin aceste inimi nenorocite ale noastre este o sarcina cu totul deasupra

puterii oricaruia dintre noi. Numai Dumnezeu poate face acest lucru si sa Isi pregateasca Calea.

Poporul lui Dumnezeu se plange in pustie – detestand prea des mana de sus si dorind in mod uimitor sa se intoarca la oalele cu carne ale Egiptului unde ar muri sub jugul robiei pacatului. Dar asta este calea omului care se sfarseste in moarte vesnica si nu e Calea DOMNULUI care duce la Viata Vesnica. Inima e pregatita cand DOMNUL genereaza un regret profund pentru Pacat si pacate, si cand iti da tie posibilitatea sa marturisesti ca esti un biet pacatos nenorocit, mizerabil, osandit care se roaga pentru iertare, nu pe baza lucrarilor si faptelor sau a cuvintelor si gandurilor tale, ci datorita lui Isus, *“Mielul lui Dumnezeu Care ridica pacatul lumii” (Ioan 1:29)*. Glasul din pustie striga, *“Pocaiti-va! Pregatiti Calea DOMNULUI!”* Asta e invitatia lui Ioan de a primi darurile pocaintei date de Dumnezeu, si de a auzi Cuvantul Legii si Evangheliei lui Dumnezeu, si de a fi botezat pentru iertarea pacatelor. *“DOMNUL a facut lucrul acesta; e minunat in ochii nostri” (Psalmul 118:23)*.

Si vocea celui ce predica si inimile ce auzeau ale oamenilor din parohie nu erau diferite de inimile nici a pocaitului si nici a fariseului, nici a celui care regreta si nici a saduceului, ce venisera sa-l auda pe prorocul Ilie. Sunt unii in sanul parohiei Our Redeemer care dispretuiesc predica si Cuvantul lui Dumnezeu – care se intorc in Egipt – care detesta liturgia – care scrasnesc din dinti din cauza urii lor pentru Calea DOMNULUI – care se plang de Painea Cea De Toate Zilele ce se serveste duminica.

Astfel, oameni dragi ai lui Dumnezeu, iata invitatia pentru fiecare dintre voi de a va pocai pentru ca ...

*“Fiecare vale va fi astupata
Si fiecare munte si deal va fi nivelat;
Si locurile strambe vor fi indreptate
Si drumurile colturoase vor fi netezite;
Si toata faptura va vedea mantuirea lui Dumnezeu.”*

Aceasta este invitatia sa stai inaintea DOMNULUI Dumnezeu tau si sa spui:

“O Dumnezeule Atotputernic Tata indurator, eu, un biet pacatos nenorocit, iti marturisesc Tie toate pacatele si nedreptatile mele cu care Te-am suparat vreodata si care meritau pe drept pedeapsa Ta temporala si eterna. Dar le

regret din inima si ma caiesc in mod sincer de ele, si ma rog Tie de indurarea Ta fara margini si de dragul suferintelor si mortii sfinte, nevinovate, amare ale Fiului Tau prea iubit, Isus Hristos, sa ai har si indurare pentru mine, o biata fiinta pacatoasa.”

Apoi e datoria binecuvantata a glasului ce striga in pustie – este sarcina minunata pentru omul ce sta in sirul profetic al fiului lui Zaharia – lucrarea plina de bucurie a supraveghetorului sufletelor, de a anunta iertarea pacatelor si de a boteza pentru iertarea pacatelor – sa indrepte catre locul unde se afla prezenta plina de har a lui Dumnezeu printre poporul Lui si sa spuna “*Iata, Mielul Lui Dumnezeu care ridica pacatul lumii*” (Luca 1:29).

De aceea intariti-va mainile ce atarna in jos si genunchii slabi si faceti carari drepte pentru picioarele voastre, ca cei ce schiopateaza sa nu fie abatuti din drum ci mai degraba sa fie vindecati. Straduiti-va pentru pace cu toti oamenii si pentru sfintenia fara de care nimeni nu Il va vedea pe Domnul. Aveti grija ca nimeni sa nu dea gres in a obtine harul lui Dumnezeu; ca nici o ‘radacina de amaraciune’ sa nu rasara si sa pricinuiasca neazuri, si multi sa fie intinati prin ea; ca nimeni sa nu fie imoral sau lumesc ca Esau, care si-a vandut dreptul primului nascut pentru o mancare. Fiindca voi stiti ca mai pe urma, cand a dorit sa mosteneasca binecuvantarea, a fost respins, caci cu toate ca a cerut-o cu lacrimi, nu a gasit nici un prilej de caire.” (Evrei 12:12-17).

In calatoria voastra prin pustietate, sa dea Dumnezeu sa ramaneti “credinciosi pana la moarte” si sa primiti “Coroana Vietii” (Apocalipsa 2:10) – sa va dea credinta ca sa marturisiti ca “Isus este Domn” (1Corinteni 12:3) – si sa puteti recunoaste ca sunteti “straini si calatori pe pamant” (Evrei 11:13), fiindca oamenii care vorbesc in felul asta dau de inteles in mod clar ca sunt in cautarea unei patrii... ei doresc o tara mai buna, adica una cereasca. De aceea lui Dumnezeu nu-I este rusine sa Se numeasca Dumnezeul lor, caci le-a pregatit o cetate” (Evrei 11).

“De aceea suntem obligati sa-I aducem multumire, sa-L laudam, sa-L slavim, sa-L onoram, sa-L inaltam, sa-L ridicam in slavi si sa-L binecuvantam pe El Cel Care a lucrat aceste minuni pentru stramosii nostri si pentru noi.” Amin.